

Iskolánk egyik új színésztehetsége a 15 éves nyírbátori *Márton Zalán*. A Debreceni Református Kollégium Gimnáziumát az intézmény hatalmas múltja, hagyományai és időálló értékei miatt választotta. Itt, hála az intézmény, tanáraink által nyújtott tömérdek lehetőségnek, megmutathatja kiváló adottságait. Őt választották ki Csokonai szerepének alakítására az *Árkádiában éltem én is!* című színdarab újrajátszásában. A művet Horváth Barnabás Dávid írta 1984-ben. A költő születése 250. évfordulója alkalmán, 2023. november 17-én a Kollégium dísztermében rövidített formában megelevenítették a darabot, iskolánk két oktatója – a 40 évvel ezelőtti ősbemutató rendezője, Győri János és Tóth Áron, az Önképzőkör felügyelő tanára – jóvoltából, a kör tagjainak közreműködésével.

Miért jelentkeztél erre a szerepre? Vannak esetleg színészi ambícióid a jövődre nézve? – tudakoltam Zalántól.

Színész családból származom, édesanyám és édesapám is foglalkozott színművészettel, ma pedig oktatnak. Édesanyám Nyírbátor egyik legnevesebb gyermektársulatának vezetője. Én is játszottam édesanyám társulatában otthon, így már volt egy kis tapasztalatom. Tóth Áron tanár úr ajánlotta figyelmembe a darabot, én pedig nagy örömmel jelentkeztem, néhány barátommal együtt. Volt idő, amikor nagyon szerettem volna színész lenni, de ezt az ábrándot már elengedtem, viszont a színház szeretete örökre megmarad nekem. Nagyon szeretek színházba járni családdal és barátokkal. Ez örök szerelem.

Hogyan kaptad meg ezt a nagy feladatot? A válogatóra már olyan céllal mentél, hogy te szeretnéd a főszerepet játszani?

Amikor az első próbára bementem kilencedikesként, ezt egyáltalán nem gondoltam volna. Semmilyen szerepbeli elvárásom nem volt, nem is szokott lenni. Így nagyon meglepődtem, hogy éppen rám esett a választás, hogy engem választott Győri János tanár úr. Az első alkalommal olvasópróbát tartottunk, és engem látott jónak a szerepre. Azt mondta, kezdjem el olvasni Csokonai szövegét, és már az első pár próbálkozás után úgy döntött, enyém a feladat. Nagyon meg voltam lepődve, de egy idő után hozzászoktam.

Említetted, hogy barátaiddal együtt jelentkeztél, és én is láttam, hogy a színjátszók nagy része a 9–10. évfolyamról került ki.

Kapott szerepet néhány idősebb diák is a darabban. Szerintem jól tudtunk dolgozni, jó csapatot alkottunk.

Jó, hogy a csapatmunkát is említetted, a munkafolyamatról beszélnél még? Könnyen ment az együttműködés tanár úrral és a többi résztvevővel?

A próbák mindig nagyon jó hangulatban teltek. Ebben szerintem mindenki meg tudna erősíteni. A generációs különbségek egyáltalán nem jöttek ki, Tóth Áron tanár úrral egy élmény volt próbálni. Nagyon feldobta a próbákat, motivált, ösztönzött minket. Egy héten egyszer-kétszer tudtunk összegyűlni a Kálvin teremben az Internátusban, aztán ahogy közeledett az előadás időpontja, úgy próbáltunk egyre többet. Sokszor este 9-10-ig is elnyúltak a próbáink, de nem bántuk, mert ezek tényleg nagyon jó hangulatban teltek.

Nehéz volt Csokonai szellemiségét átvenni, vagy esetleg már eddig is közel állt hozzád a költő személye?

Nem volt könnyű, mivel egy olyan karaktert kellett színpadra vinnem, aki nem én vagyok. Nem vagyok igazán lázadó szellemű diák. Lett volna olyan figura, amelyiket sokkal könnyebb megformálni, de pontosan ezért volt ez próbatétel, nagy feladat a számomra. Ez a lázadó karakter nagyon sok gyakorlással született meg. Tóth Áron és Györi János tanár uraktól sok instrukciót és segítséget kaptam. Ők több, régebbi forrásból tudtak tájékozódni, és ez nagyon sokat segített nekem. Az elején küszködtem vele, de úgy gondolom, a végére sikerült behelyezkednem ebbe a rebellis diákszerepbe.

Nagy volt a nyomás rajtad, hogy iskolánk egyik leghíresebb diákját kellett alakítanod olyan sok néző előtt?

Először megijesztett a gondolat, hogy az egész iskola előtt kell majd ezt játszanom, de mivel már volt előzetes színpadi gyakorlatom, így azt gondoltam, nem lesz lámpalázam, azonban itt meglepően izgultam. A második előadásnál viszont már nem tapasztaltam ezt; hozzá lehet szokni. Inkább büszkeség töltött el, hogy Csokonai szerepét én kaphattam meg.

A jövőben szeretnél-e még iskolai darabban fellépni?

Persze, szívesen vállalok szerepet az iskolai darabokban a jövőben, ha szükség van rám, bármikor beállok segíteni.

Ha nem az előadóművészettel szeretnél foglalkozni egyetem után, akkor mivel?

Humán érdeklődésű vagyok, ezért nagyon érdekel a történelem és az irodalom. Később ilyen irányban szeretnék továbbtanulni, de még nem tudom, melyik intézményben. Emellett nagyon érdekelnek a sportok is, de ki tudja, mit hoz a jövő...

Készítette: *Csige Anna*